

Čo ste si pre deti v piešťanskej knižnici pripravili?

Do vašej knižnice som prišla so svojim manželom, ilustrátorom Milanom Starým a s našou spoločnou knihou *Dům za mlhou*. Som autorka príbehu a mojou úlohou je dostať deti do toho textu a nálady, aby následne mali chuť pustiť sa do vlastných ilustrácií podnietiť ich fantáziu. Keďže som aj autorkou koncepcie ako tá kniha vznikla, tak deti cielene vediem k tomu, aby používali rôzne techniky kresby a rôzne tvrdosti ceruziek.

Dům za mlhou je poetický príbeh dvoch malých detí, ktoré sa unášané vlastnou fantáziou prechádzajú tajomným domom s jeho podivnými obyvateľmi. Ako kniha vznikla?

Táto kniha mala trochu iný zrod ako ostatné knihy, pretože sme už dopredu vedeli, čo bude cieľom. Chceli sme vytvoriť knihu, do ktorej deti môžu kresliť, ale nebude to bežná dokresľovačka, akých je už na trhu pomerne dosť. Mal by to byť taký vyšší level. Aby do nej deti kreslili vyložene s cieľom precvičiť si techniku, prácu s konkrétnym zadaním. Preto sme v nej ponúkli možnosť tieňovania, šrafovania, dokresľovania. Príležitosť použiť rôzne typy a rôznu silu čiar. Vymysleli sme pekné obrázky, aby výsledná ilustrácia bola aj vizuálne zaujímavá. Keď sme si zoradili niekoľko takých obrazov a mojou úlohou bolo prepojiť ich príbehom.

O tom, že kniha zaznamenala úspech, hovorila aj nominácia na prestížne české ocenenie Zlatá stuha 2014 ako výtvarný počin roku. Ako deti pristupujú k dokončovaniu ilustrácií v nej?

Nás vždy veľmi teší, keď sa do toho pustia aj deti, ktoré by si sami od seba nekreslili. A zaujme ich to natoľko, že pokračujú. Deti to chápú rôznymi spôsobmi. Sú niektoré, také tie šikovné dievčatká, ktoré všetko urobia presne podľa návodu, alebo sú potom také živelné deti, ktoré tam dokreslia napríklad Mickey Mause, ale vo výslednej podobe to dáva význam.

Vy ste povolaním logopedička. Ako sa lekárka z odboru zameraného na vývin a výchovu reči dostane k písaniu detských kníh?

Áno. Som špeciálny pedagóg a logopéd a prvé knihy, ktoré som napísala, boli zamerané na detskú komunikáciu. Boli viacmenej o spôsoboch vyjadrovania sa. Mať manžela ilustrátora je však veľká výhoda, lebo môžem cielene pracovať, použiť knihu ako didaktickú pomôcku a vidieť reakcie detí. To bol prvý impulz. Potom bol už len krok k voľnejším textom.